

[Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.] tutioner som tidsbegrænsede tjenestemandstillinger, så man skulle for så vidt på dette punkt være inde på tanken, men undervisningsministeriet, det erkender jeg, er ikke gået så vidt som til også at sige, at rektorer ved gymnasier f. eks. eller lektorer skulle åremålsansættes. Jeg må i øvrigt sige, at jeg er orienteret om, at undervisningsministeren, hvis udvalget måtte ønske det, er parat til at møde frem for udvalget og redegøre ikke alene for de muligheder, der foreligger på dette punkt, men også for spørgsmålet om selve afgrænsningen, for så vidt angår kongelig udnævnelse.

Må jeg så endelig sige til sidst dels som svar på spørgsmålet „mindst“ den samme løn, når man vender tilbage, dels som svar på hr. Adam Møllers spørgsmål om de 2,7 pct., at her bliver det et spørgsmål om, hvorvidt de stillinger, der oprettes på åremålsansættelse, er tilstrækkeligt attraktive til, at der kommer ansøgere til dem, og i selve udtrykket „mindst“ — jeg tror også, hr. Morten Lange var inde på det — ligger dette, at vi må forvente, at hvis en mand, der sidder i en tjenstemandsstilling, skal tage en åremålsstilling, vil hans forudsætning utvivlsomt være den, at han kan vende tilbage til mindst den samme position, som han tidligere havde. I øvrigt er lovforslaget på dette punkt fleksibelt, for så vidt som man kan ansættes inden for forskellige ansættelsesområder.

Hr. Morgen Lange bad om, at man i udvalget fik lejlighed til at se lidt nærmere på reglerne i tilfælde, hvor der foreligger tilbagekaldelse af en ansøgning, jeg forstår efter ansøgningsfristens udløb. Jeg kan dertil sige, at jeg vil være rede til at bistå udvalget med en nærmere granskning af dette spørgsmål.

Så takker jeg i øvrigt for det tilsagn, jeg har fået fra næsten alle sider, om, at udvalgets medlemmer ikke alene vil lægge hovederne i blød, men også med ideer og fantasi bistå lønnings- og pensionsministeriet under det videre arbejde med dette lovforslag.

Ivar Nørgaard: Jeg kan forstå på ministeren og de øvrige ordførere, at der skulle være meget gode chancer for, at vi kan blive enige om at ændre regeringens lovforslag i

retning af det, vi tilsyneladende alle sammen er forholdsvis enige om, nemlig nogle færre stillinger som kongelig udnævnte; og at vi måske kan få lidt mere skub i interessen for åremålsstillinger.

Det kan synes som en formalitet eller en bagatel, når jeg allerede her, hvor man kun skal drøfte de principielle spørgsmål, trækker dette frem med „mindst“ i lovforslaget. Men efter at have hørt hr. Morten Lange og ministeren er jeg blevet endnu mere overbevist om, at det er rigtigere at trække det frem her ved første behandling, fordi det efter min opfattelse er udtryk for en forkert holdning til hele vort moderne og nye lønsystem. Det vil nemlig hindre de tanker, der ligger bag ved lønningsreformen, hvis vi går tilbage til en sådan tankegang, som er udtrykt her ved, at det skal være „mindst“ samme løn og samme tillæg. Sagen er jo den, at vi skulle være blevet enige om, at det er funktionen, vi i fremtiden vil aflønne, og så kan det ikke nytte noget at sige, at hvis en person udfører en funktion, som bliver aflønnet på åremål, skal han bagefter „mindst“ have det samme, når han går tilbage til sin tidligere funktion. Han skal naturligvis have præcis det, den funktion bliver aflønnet med, hverken mere eller mindre. Jeg forstår godt, at organisationerne er interesseret i, at han ikke kan risikere at få mindre, og det bør vi selvfølgelig også fastslå, men det bør ikke føre til, at man i lovforslaget skriver „mindst“. Der bør stå, at det er præcis det, man skal have, og man bør ikke bruge formuleringen: „mindst samme løn eller tillæg“. Ministeren sagde, at han skulle have mindst samme position. Det er noget ganske andet. Hvis vi nu er enige om, at det er funktionen, der skal aflønnes, må vi også formulere det sådan, at det er den samme løn, nøjagtig den samme løn med tillæg, der gælder for den funktion, han hidtil havde. Jeg vil altså meget henstille, at ministeren gennemtænker det spørgsmål, inden han kommer til samråd i lønningsudvalget, for jeg mener, der ligger mere i dette begreb, end ministeren tilsyneladende lægger i det. Jeg tror altså, vi skal prøve at slå fast, at det er funktionerne, vi vil aflønne.

Men i øvrigt synes jeg, at debatten i dag havde et løfterigt forløb, for jeg synes, den viste, at der er en ret god chance for, at vi i enighed kan forbedre lovforslaget.